

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLXIX. Reformatio Carmelitarum Provinciæ Pedemontanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXIX.

Confirmantur Decreta Card. Protectoris pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ Ord. B. M. de Monte Carmelo.

Dat. 27. Mar.
1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti Fratres Reformati Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Fratrum B. M. Virginis de Monte Carmelo, quod dilectus filius noster Palurius S. R. Ecclesiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector pro Reformatione dictæ Provinciæ jussu nostro instituta auctoritate sibi ad id per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, attributa, nonnulla Decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Decreta edita fuerunt a Cardin. Protectore auctoritate recepta a Congr. Episc. & Regul.

Species facti.

§. 1. Palurius de Alteriis S. R. E. Cardinalis totius Ordinis Carmelitarum Protector: Cum expressum fuisset Suae Sanctitati Reformationem primum in Conventu Taurinensi Ordinis Fratrum Beatissimæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ a quadraginta circiter annis successive institutam sub observantia Constitutionum a fel. me. Urbano VIII., & Innocentio X. pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis, ita dilapsam esse, ut vix illius, vel leve remansisset vestigium: Illa nobis injunxit, ut illi Reformationi restaurandæ omnino provideamus. Ideo ad dictam Provinciam ablegavimus Reverendum Patrem Valentinum a Sancto Joanne Sacerdotem Professum Provinciæ Aquitanæ, & Sacræ Theologiæ Professore emeritum, qui postquam a mense Julio proxime præterito Visitationi singulorum Conventuum accurate, ac diligenter incubuisset, eorum statum in spiritualibus, & temporalibus ad Nos transmisit, quo dignovimus, Disciplinæ Regulari in ista Provincia propemodum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum esse. Quocirca ut iussioni Suae Sanctitatis pareamus, auctoritate per Sacram Congregationem nobis commissa, sequentia observanda esse duximus.

Tria Cœnobicia seliguntur pro reformatione.

Primo. Quia in præfati rerum circumstantia vix sperari potest, ut in omnibus Conventibus exacta præfatarum Constitutionum praxis restitui queat, tum ob quadam Decreta, quæ leges municipales vocant, in variis successive Congregationibus, condita, & pluribus dictarum Constitutionum articulis adversantia, ideoque ab una parte Provinciæ impugnata, & per aliam propugnata, tum ob tenuem affectum: quem plures

Alumnorum Provinciæ habent ad observandam disciplinam in eisdem Conventibus contentam, & aliunde nonnulli prædictorum Alumnorum ardentè aspirant ad sinceram exactamque illarum observantiam, & a nobis efflagitant, ut in uno, alterove Conventu congregati, & ab aliis sejuncti in perfecta, & literali Constitutionum praxi, prout Deo in sua professione polliciti sunt, viventes suæ obligationi satisfacere queant: Nos inhærentes Decretis pro Provincia Narbonensi antehac factis per bo. me. Cardinalem Ginnetum Protectorem Ordinis, ac fel. rec. Urbano VIII. confirmatis per Breve datum 24. Februarii 1644., & articulis conditis per Joannem Antonium Philippinum Generalem 29. Septembris 1640. pro introducenda, & conservanda strictiori observantia in Conventibus, & Provinciis ex parte reformandis in dicto Ordine, ordinamus prædicto Visitatori, ut eos, quos in conscientia ad id idoneos arbitrabitur, in Conventibus Asteni, Doglianensi, & Clarasensi constituas, & singuli illorum post collectionem decem dierum solemniter coram Sanctissimo suam professionem renovabunt, & juxta articulum 15. Cap. 5. part. 3. Constit., & articulum 6. cap. final. quest. 4. dictarum Constitutionum juramento promittent, & in carta renovationis si scribent, se illas literas rursus amplecti, & cum Dei gratia se fideliter observaturos, manebuntque eo ipso immunes a quibuscumque legibus municipalibus, consuetudinibus, & Decretis Congregationum Diffinitorialium, Capitulum Provincialium, & Generalium, etiam auctoritate Apostolica firmatis, conformiter articulo 6. part. 4. Constitutionum in quantum sunt dictis Constitutionibus adversa, aut diversa.

De Graduatistis.

Secundo. Quia compertum est, istius reformationis excidium; eo perniciosum potissimum ex usu Privilegiorum, & præminentiarum, quæ Graduatistis conservata fuere, provenisse, ne illa quam Sanctissimus Dominus vult institui, simili periculo exponatur, ordinamus, quod nullus deinceps poterit ullum gradum Scholasticum suscipere, nisi modo, & forma, ac sub conditionibus, exacteque servatis omnibus, quæ articulo 10. cap. 9. part. 1. dictarum Constitutionum præscribuntur; Et si qui ex illis, qui in præfatis tribus Conventibus collocabuntur, sint aliquo gradu Scholastico insigniti, omnibus privilegiis, exemptionibus, & quibuscumque præminentis, quæ suis respective gradibus, & quacumque concessione etiam S. Sedis, & Sacræ Congregationis competunt in perpetuum scripto renunciabunt, quod & facient alii, qui ad dictam strictiorem observantiam ex aliis Conventibus servatis servandis posthac transire volent, omnesque sese jurejurando adstringent nunquam in participationem dictorum Privilegiorum ob quancumque causam se confensuros, sed illi semper obstituros, & si qui contra fecerint (quod Deus avertat) eo ipso tanquam perjuri, & infames absque alia declaratione subiacebunt omnibus penis dicti articulo 10. Cap. 9. part. prima Constitutionum expressis.

De Cœnobiorum dispositione, & Vicarii Provincialis auctoritate.

Tertio. Præfatos tres Conventus colendæ isti strictiori observantiæ addimus, & in Asteni Novitiatu instituis, extra quem nullus sub pœna nullitatis pro dicta Provincia investiri, & probari poterit, in aliis duobus, vel Seminario Juniorum Professorum, vel Studia collocabuntur, qui omnes cum aliis postea aggregandis perpetuo regentur ab uno Vicario Provinciali immediate subiecto Patri Generali Ordinis pro tempore existenti, cum potestate, & Jurisdictione, nempe independentè a Provinciali, postulantes ad Novitiatum, ac Novitios servatis servandis ad professionem admittendi; Seminaria Juniorum Professorum instituendi; illos

ad studia in Conventibus reformatis mittendi, dignos ad Sacros Ordines praesentandi, nec non ad Conciones, & Confessiones audiendas admittendi; Fratres de uno Conventu ad alium Reformatorem transferendi, & generaliter faciendi alia latius expressa in dictis Brevi, & articulis, quae exacte in omnibus, & per omnia servanda erunt in dicta Provincia Pedemontana ac si pro ea nominatim concessa, vel ordinata essent, nisi praesentibus sint contraria.

De Vicariis Provincialis solutione.

Quarto. Vicarius Provincialis eligetur a personis, & modo praescriptis §. 20. Articuli D. Philippini, non tamen is, qui in Capitulo terminabit Officium Provincialis, nec etiam in Provincialelem eligi poterit, qui in Capitulo desinet esse Vicarius Provincialis.

De ejus muneris diuturnitate.

Quinto. Semper Vicarius Provincialis manebit, etiam si Provincialis esset reformatus, & independenter ab illo sua auctoritate fruetur, donec exacta Constitutionum observantia, perfecta quoque reformatio in omnibus Constitutionibus Provinciae instituta fuerit, habebitque vocem, & locum in Capitulis Provinciae post Provincialelem absolutum, & recens electum.

De Coenobis aggregandis.

Sexto. Poterit singulis trienniis sine cujuscumque consensu, unum aliorum Conventuum Provinciae istis tribus adjungere, si opportunum judicaverit, suosque subditos, aliis remissis ad Patrem Provincialelem, ut illis de Conventu provideat, collocare, excepto aliquo sexagenario, si quis forsan ibi reperiretur, quo sic paulatim non fucata, sed sincera Reformatio introducatur.

De Diffinitoribus, & socio Provincialis.

Septimo. Juxta articulos D. Philippini semper erunt saltem duo Diffinitores ex Reformatis, qui in singulis Capitulis Provinciae eligentur ex quinque, quos Vicarius Provincialis, & duo Diffinitores absolventi, & Priores Reformatorem cum suis Discretis nominaverint, si secus factum fuerit, primi duo ex nominatis eo ipso erunt primi Diffinitores Provinciae. Similiter Provincialis electus, etiam si esset Reformatus, tenebitur eligere pro suo Assistente, seu Socio unum ex tribus, qui sibi a praedictis Vicario, duobus Diffinitoribus recens electis, & Prioribus praesentabuntur.

De Religiosis mittendis, & recipiendis.

Octavo. Non poterit Vicarius consentire, ut ullus suorum Subditorum a quocumque Superiore Ordinis missus, etiam studii, Concionum, aut Regentiae, vel alia quacumque causa, vadat habitatum in Conventu non observante dictas Constitutiones sub poena depositionis ab Officio per Vicarium, & perpetuae privationis vocis, & loci a Religioso migrante ubicumque inhabitet, incurrenda, qui etiam habebitur pro Desertore reformationis, nec vicissim Vicario fas erit aliquem non observantem dictas Constitutiones a quocumque missus fuerit, in Conventibus sibi subditis ad habitandum admittere, nisi praevia annua probatione, aut forsan ad Conciones habendas tempore Adventus, & Quadragesimae.

Iterum de iisdem.

Nono. Nullus etiam ex aliis Conventibus in istis tribus, & aliis successive aggregandis admitti poterit, nisi conformiter Constitutionibus §. 5. de Regimine Provinciarum part. 3. Constitutionum, & 5. articuli D. Philippini probatus fuerit per annum, gaudebit tamen durante probatione suis voce, & loco, sed solum cum Patribus, & non cum Novitiis conversabitur.

De Visitatione.

Decimo. Conventus semel in anno visitabuntur, nisi casus extraordinarius aliud exigat, & quidem a solo Vicario Provinciali, cum Assistente singulis trienniis de consilio Piorum Reformatorem a se assumendo.

De Visitationibus, & Vita Communi.

Undecimo. Virtute superscriptorum Decretorum nec sunt, nec erunt liberi ab observatione Constitutionum strictioris observantiae, qui illam in sua Professione promiserunt, nec ab obliga-

tione servandi vitam communem ii, qui jurejurando ipso juxta Decretum fel. rec. Urbani Papae VIII. die 24. Februarii 1644. obstricti sunt, quia ab istis obligationibus eos solvere non intendimus, nec possumus, antescrpta Decreta in praefata Provincia Pedemontana praecipimus perpetuo servari. Datum Romae in Palatio nostro die 28. Januarii anno Dni 1686. sic signatum Palatius Protector -- Loco ✕ Sigilli -- Gregorius Grippanus Secretarius, concordat cum Originali, sic testor Romae 27. Decembris 1686. Frater Damascanus a Nativitate Beatae Virginis Mariae Notarius Apostolicus Ordinis Carmelitarum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Decreta hujusmodi subinde per Commissarios a Capitulo Generali Ordinis praedicti novissime celebrato, deputatos, post exactum illorum examen, digna reperta fuerint, quae pro solidiore introductione, & feliciori progressu dictae Reformationis, Apostolica confirmationis patrocinio, si ita Nobis placeret, munirentur, quinimo idem Capitulum Generale Decreta praesentata in Provincia Poloniae dicti Ordinis observari ordinaverit. Et nos illa per quasdam nostras in simili forma Brevis literas pro eadem Polonia confirmaverimus. Nunc vero dicti Exponentes vereantur ne similis Apostolicae confirmationis defectu eorum Provinciae reformatio statim pereat, sicut alia, quae ante annos triginta, vel circiter instituta fuerat, & multi Fratres, qui ad Reformationem hujusmodi anhelant, non audeant illam amplecti, nisi petita, & obtenta prius Decretorum hujusmodi Apostolica confirmatione. Nobis propterea Exponentes praedicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune provideri, & infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decreta praesentata, pro Reformatione Provinciae Pedemontanae a memorato Palatius Cardinali, & Protectore edita, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, & in eadem Provincia Pedemontana servari mandamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementum.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quateenus opus sit Ordinibus, & Provinciae hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quo-

In Capitulo Gen. definitum fuit, haec Decreta confirmanda Apostolica auctoritate, & servanda etiam in Provincia Poloniae.

Praesens Fratrum Reformatorem.

Confirmatio relationum Decretorum.

Clausula.

que,

que, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLX X.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, quo permittitur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum recitatio Officii cum Missa S. Raymundi de Peñafort sub ritu secundæ Classis cum octava.

B. Raymundus SS. albo adscriptus fuit a Clemente VIII. Const. ed. 1601., April. 29., P. 10., ejusque festum die 7. Jan. Ab Inn. vero XI. Const. ed. 1680., Feb. 15. P. 4. extensum fuit Officium B. M. de Mercede. Et Const. ed. 1687., Apr. 18. P. 11. agitur de B. Petro Armengol.

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præposita ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. *Sacra Rituum Congregatio ad preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis B. Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, referente Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali Capisucio, indulgit, ut Officium cum Missa S. Raymundi de Peñafort Ordinis Prædicatorum, quod hæcenus sub Ritu Duplicis majoris quatenus die 23. Januarii recitatum est a Religiosis utriusque sexus prædicti Ordinis Beata Maria de Mercede, in posterum ab eisdem Religiosis utriusque sexus de Mercede recitari, ac respective celebrari possit, & valeat sub Ritu duplici secundæ Classis, cum octava, eo quod idem S. Raymundus cum S. Petro Nolascio primo Fundatore, & Jacobo primo Aragonie Rege in Civitate Barchinonensi de anno 1218. fuit confundator prædicti Ordinis Beata Maria de Mercede. Hac die 22. Febr. 1687. I. C. Cardinalis Lad. Bernardus Casalius Secr. Rit. Congregationis Secretarius.*

§. 1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret. Nos ipsius Bartholomæi Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memorata Congregationis Cardinalium.

Decretum d. Congregationis.

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVIII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo conceditur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum facultas recitandi Officium, & celebrandi Missam Beati Petri Armengol Martyris.

CLXXI.

Hic Beatus declaratus fuit Religiosus d. Ord., & non Trinitariorum a Clem. IX. Const. ed. 1675., Apr. 20., P. 5. De S. Raymundo altero hujus Ord. Sancto vid. Const. præcedentem. Et de Beata Maria de Jocos vid. ad Inn. XII. Const. ed. 1696., Jan. 30., P. 5. Const. vero ed. 1696., Julii 6., P. 5. agitur de Festo laudati B. Petri.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. *Cum Sacra Rituum Congregatio die 23. Martii 1686. ad relationem Eminentiss. & Reverendiss. Cardinalis Azzolini declaraverit, constare de cultu a tempore immemorabili præstito dicto Beato, & de casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani VIII. cum approbatione Sanctissimi Domini subsequuta die 28. diei. Mensis. Hodie ad enixas preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, eadem Sac. Congregatio referente eodem E. Azzolino audito in voce, & in scriptis Reverendissimo D. Fidei Promotore, censuit concedendam esse omnibus Religiosis utriusque sexus ex præfato universo Ordine B. Mariæ de Mercede tantum facultatem recitandi Officium, & celebrandi Missam in honorem d. Beati Petri Armengol de communis unius Martyris quotannis die 1. Septembris anniversaria obitus ejusdem Beati, cum lectionibus, & oratione pariter de Communi sub Ritu duplici secundæ Classis cum octava, ut in libello impresso Officiorum prædicti Ordinis, seu Religiosis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit hac die 23. Januarii 1687. Et factò de prædictis verbo cum Sanctissimo, Sanctitas sua benigne annuit die 3. Februarii 1687. H. C. Ludovicus, Bernardus Casalius Sac. Rit. Congr. Secretarius.*

§. 1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

Decretum Congreg. Rituum pro festo d. S. die prima Septem. sub ritu 2. Classis cum octava.

Preces Vicarii, & Procuratoris Gen.